



## 35 PROPOSTES PER A UN DIALEG INTERN

*Acrílics i Oli sobre tela 80 x 80 cms.*

Fixeu-vos-hi bé: han quedat atrapats. I, tanmateix, portaven tota la força.

Icar presoner, no pas de l'envergadura del seu somni, sinó d'una estranya maledicció que el fon en la geologia mateixa que l'ha ajudat a emergir: Icar i Prometeu en un sol esforç immens i tràgic en la seva última i divina inutilitat.

Podrien haver-se resignat, però no se'ls troba per enlloc, la resignació: encara giren sobre el seu eix, erosionats per la força de la solitud i la inclemència. Encara inflen amb coratge la superba carcassa, agenollada, insolent en la mateixa vida que els escapa pertot.

Serien miralls per a nosaltres aquestes criatures mutilades, potser? . No pas, que anaven en camí d'esdevenir perfectes.

No son protagonistes: el món del terrible silenci mineral que engendra arborescències humanes se'ns fa més i més protagonista i cridaner, en proporció a la resignada serenitat de les víctimes, a mida que les fa esclatar al davant nostre, convertint-nos en espectadors recelosos.

Si així esclata el nostre mirall, aquest trencament ens arriba a nosaltres com a signe d'un esdevenir que, amb tota la raó, no sentim tan il·lunyà com voldríem.

Si aquests éssers condemnats a portar soldada la màscara de ferro aguantant el salt perillós en el silenci haguessin acceptat d'entrar en la tan humana i tan alligadora resignació, no ens donarien inquietud. I, fixeu-vos-hi bé una altra vegada: cert és que ens inquieten, fins al punt que preferiríem de pensar-los no humans, no tan propers a la pròpia carcassa amenaçada.

MARTA CATALÀ